

فهرست اسامی

آون، رابرت. کارخانه دار، اصلاح طلب و سوسیالیست تخیلی انگلیسی.
 ارتس، جیا ماریا. اقتصاددان ایتالیایی.
 استوارت، جیمز. اقتصاددان بورژوازی انگلیسی و یکی از آخرین
 "مرکانتلیست ها."
 استوارت، دوگاله (۱۸۲۸-۱۷۵۳). اقتصاددان اسکاتلندی.
 اسماعیل، پاشا (۱۷۹۵-۱۸۳۰) خلیفه ی مصر در دوران تسلط ترک ها
 که از قدرت فراوانی برخوردار بود. وی سعی نمود جلوی خرید و فروش برده
 را بگیرد. سهامی را که خود از سونز داشت به انگلیس ها فروخت. در سال
 ۱۸۷۹ خلع گشت.
 اسمیت، آدام (۱۷۹۰-۱۷۲۳). اقتصاددان انگلیسی و نماینده ی مکتب
 "کلاسیک" اشتین، بارن هنریش فردریک کارل (۱۷۳۱-۱۷۵۸). رئیس
 الوزرای پروس از اکتبر ۱۸۰۷. در سال ۱۸۰۸ توسط ناپلئون از کار برکنار
 گردید و تا زمان انتلاف علیه ناپلئون زیر نظر تزار کار می کرد. او به سازمان
 دادن ارتش برای رسیدن به این پیروزی کمک نمود و پس از پیروزی شروع
 به از بین بردن آثار نظام رعیتی نمود و دست به تغییرات در سطح اداره و
 حکومت محلی زد.

اشمولر، گوستاو (۱۹۱۷-۱۸۳۸). مورخ و اقتصاددان "مکتب جوان ترها" استاد اقتصاد در دانشگاه برلن در زمان روزا لوکزامبورگ. بابف، فرانسوا نونل (۱۷۹۷-۱۷۶۰). سوسیالیست تخیلی انقلابی فرانسه که به خاطر سازمان دادن "توطئه هم ردیفان" اعدام شد.

بلان، ژوان ژرف لویی (۱۸۸۲-۱۸۱۱). سوسیالیست خرده بورژوای فرانسه، عضو دولت موقت ۱۸۴۸ که در اوت ۱۸۴۸ به انگلستان مهاجرت کرد و علیه کمون پاریس برخاست.

بلانکی، ژروم-آدولف (۱۸۵۴-۱۷۹۸). اقتصاددان بورژوای فرانسوی، نویسنده ی تاریخ اقتصاد سیاسی.

بلانکی، لویی آگوست (۱۸۸۱-۱۸۰۵). انقلابی تخیلی فرانسه. نام او مترادف با عملیات توطئه گرانه در مقابل مبارزات توده یی است. وی در انقلاب سال های ۱۸۳۰ و ۱۸۴۸ شرکت نمود و بیش از نیمی از عمر خود را در زندان گذراند.

بوآگیلبرت (۱۷۱۴-۱۶۴۶). متخصص فرانسوی در علم اقتصاد سیاسی بورژوای کلاسیک، از پیشروان فیزیوکرات ها.

بوآ-نانسی، کنت لویی گابریل (۱۷۸۷-۱۷۳۱). مورخ و اقتصاددان فرانسوی که دنباله رو فیزیوکرات ها بود.

بوخر، کارل (۱۹۳۰-۱۸۴۷). اقتصاددان بورژوای آلمانی، استاد در دانشگاه لایپزیگ، وابسته به مکتب "تاریخی" اقتصاد سیاسی.

پرودون، پیررژوزف (۱۸۶۵-۱۸۰۹) سوسیالیست و اقتصاددان خرده بورژوای فرانسه. نماینده در مجلس مؤسسان سال ۱۸۴۸. نویسنده ی

کتاب "فلسفه ی فقر" که مارکس در پاسخ به او "فقر فلسفه" را به تحریر در آورده است.

داروین، چارلز ابرت (۱۸۸۲ - ۱۸۰۹). طبیعی دان بزرگ انگلیسی و بنیان گذار علم تکامل زیست شناسی. نویسنده ی کتاب "اصل انواع" که سال ۱۸۵۹ منتشر گشت.

دورینگ، اوژن کارل (۱۹۲۱ - ۱۸۳۳). اقتصاددان و فیلسوف خرده بورژوای آلمان که بیشتر به خاطر انتقاداتی که انگلس در کتاب خود "آنتی دورینگ" از وی نمود، مشهور گشته است.

روچر، ویلهلم گنورگ فردریک (۱۸۹۴ - ۱۸۱۷). اقتصاددان آلمانی و بنیان گذار مکتب تاریخی اقتصاد سیاسی.

روسو، ژان ژاک (۱۷۷۸ - ۱۷۱۲). فیلسوف فرانسوی و رهبر روشن گری فرانسه.

ریکاردو، دیوید (۱۸۲۳ - ۱۷۷۲). نماینده مکتب کلاسیک اقتصاد بورژوایی انگلستان.

ژاکوب، ویلیام (۱۸۵۱ - ۱۷۶۲). اقتصاددان انگلیسی.

سمبارت، ورنر (۱۹۴۱ - ۱۸۶۳). اقتصاددان بورژوای ضد مارکسیست آلمانی.

سن سیمون (۱۸۵۸ - ۱۷۷۱). کارخانه دار اصلاح طلب و سوسیالیست تخیلی انگلیسی.

سی، ژان بابتیست (۱۸۳۲ - ۱۷۶۷). اقتصاددان فرانسوی که عقاید آدام اسمیت را به زبان ساده در آورده ولی بعدها تنوری ارزش کار کلاسیک را رد نمود.

شارلمانی (۸۱۴ - ۷۴۲). پادشاه فرانک ها که در سال ۸۰۰ به امپراتور آلمان اعلام جنگ نمود.

شارن هوست، ژرارژان دیوید (۱۸۱۳ - ۱۷۵۵). ژنرال پروسی که پس از معاهده صلح تیلست ارتش را دوباره سازمان داد و مسئول شکست نهایی ناپلئون بود گرچه خود آن قدر زنده نماند تا پیروزی را به چشم ببیند. با اشتین و هارد بزرگ همکاری داشت.

شولتز- دلیتش، فرانس هرمان (۱۸۸۲ - ۱۸۰۸). اقتصاددان بورژوازی آلمانی که مسأله ی تعاونی های تولید کنندگان را برای اولین بار مطرح کرد.

فوریه، فرانسوا هاری شارل (۱۸۳۸ - ۱۷۷۲). سوسیالیست بزرگ تخیلی فرانسه و منتقد سرمایه داری.

فرگوسن، آدام (۱۸۱۶ - ۱۷۲۳). اقتصاددان اسکاتلندی، معلم آدام اسمیت و نویسنده ی "مقاله یی در باره ی تاریخ جوامع" چاپ ۱۷۶۷ در ادینبورگ. کارل اگوست هاردنبرگ، فرست (۱۸۲۲ - ۱۷۵۰). صدراعظم پروس از سال ۱۸۰۳ که در سال ۱۷۹۱ وزیر دولت نیز بوده است. در سال ۱۸۰۶ به دستور ناپلئون از کار برکنار شد. سپس بار دیگر از سال ۱۸۱۰ صدراعظم گشت و کارهای اشتین و شارل هوست را تکمیل کرد. در سال ۱۸۱۴ پس از

پیروزی بر ناپلئون خود را پرنس نامید. نظام عینی را ملغی نمود و در ارتش و امر آموزش اصلاحاتی به عمل آورد.

کنی، فرانسوا (۱۸۲۳-۱۷۷۲). نماینده ی مکتب کلاسیک اقتصاد بورژوازی انگلستان.

گلاستون، ویلیام اورت (۱۸۹۷-۱۸۰۹) رهبر حزب لیبرال انگلستان که در سال های ۱۸۶۸ تا ۱۸۷۴ و ۱۸۸۰، ۱۸۸۵ و ۱۸۹۲ تا ۱۸۹۴ و ۱۸۹۶ نخست وزیر گشت.

لاسال، فردیناند (۱۸۶۴-۱۸۲۵). سوسیالیست آلمانی، مؤسس و رئیس اتحادیه ی مخصوص کارگران آلمان. طرف داران وی بعدها بخشی از حزب سوسیال دموکرات آلمان را پایه گذاری نمودند.

لوی، پل (۱۹۳۰-۱۸۸۳). سوسیال دموکرات آلمان عضو جنبش اسپارتاکوس و عضو بعدی کمیته ی مرکزی حزب کمونیست آلمان. پس از اخراج به حزب سوسیال دموکرات آلمان پیوست.

لونی، فیلیپ (۱۸۵۰-۱۷۷۳). دوک ارلنن. پادشاه فرانسه بین سال های ۱۸۳۰ و ۱۸۴۸.

مالتوس، توماس رابرت (۱۸۳۴-۱۷۶۶). کشیش و اقتصاددان انگلیسی. بر طبق نظریات مالتوس ازدیاد جمعیت موجب نابودی ذخیره غذایی جهان خواهد شد.

نوسکه، گوستاو (۱۹۴۶-۱۸۶۸)، جناح راست حزب سوسیال دموکرات آلمان که به عنوان رئیس پلیس وقت مسنول قتل روزا لوکزامبورگ، لیکنخت و هزاران کارگر آلمانی است.

وایتلینگ، ویلهم (۱۸۷۱-۱۸۰۸). خیاط آلمانی و اولین نویسنده‌ی پرولترالمانی که با لونی بلانکی همکاری می‌نمود و در سال ۱۸۴۳ در سوئیس زندانی گشت. بعد از سال ۱۸۴۸ به آمریکا رفت. وی یک سوسیالیست تساوی طلب تخیلی بود.

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.iwsn.org/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N 3XX, UK

ایمیل: yashazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۶